МАРСЕЛЬ ГЫЙМАЗЕТДИНОВ

ЮКСЫНАМ, ДИСЕҢ СИН

Илгиз Закиров көе
Нигә соң юксынам, дисең син?
Әйләнеп кайт әле бу якка.
Гомерең уза бит,
Чем-кара
Чәчләрен буялган ап-акка.
Юксынып узгандыр көннәрең,
Сагына утырткан каеның.
Туган йорт нигезен күрмичә
Торганның күңеле кайгылы.
Күзләрең ямансу, боеклар.
Алар да авылны сагына.
Әйләнеп кайт әле бу якка.
Кайгырма, моңайма, юксынма.
Саф чишмә сулары, һавасы,
Тугае, болыны, урманы
Кочаклап алырлар үзеңне —
Шулардан кадерле җир бармы?
Юксынам, дисен син,
Гомернең
Саныйсы көннәре күп әле.
Туган як туфрагын сагынып,
Әйләнеп авылга кайт та син,

Шифалы җилләрен үп әле.
Ә яшәү нинди шәп — күр әле!..

ТУГАН АВЫЛЫМ — БӘЗӘКӘМ

Владимир Мироваев көе
Басуларда — башак җыры,
Тургай моңы кырында.
Зифа буйлы сылуларың
Уйный йөрәк кылында.
Кушымта:
Әй Бәзәкәм, Бәзәкәм,
Языңны көтеп алам.
Тирәк, камыш, каен моңын
Йөрәк җылыма салам.
Комбайннар, тракторлар,
Егетләр җырлый кырда.
Бер симфония язарсың,
Иренми тыңлап тор да.
Кушымта:
Әй Бәзәкәм, Бәзэкәм,
Языңны көтеп алам.
Тирәк, камыш, каен моңын
Йөрәк җылыма салам.
Иген игә егет-кызың,
“Кара алтын” таба илгә.
Шатланам, Бәзәкәм, мин бит
Синдә дөньяга килгән,
К у ш ымта;
Әй Бәзәкәм, Бәзәкәм,
Языңны көтеп алам.
Тирәк, камыш, каен моңын
Йөрәк җылыма салам.

ТУГАН АВЫЛЫМ

Синең белән кавышуны
Мин сагынып көтеп алам.
Камышлар курай тарта да
Күңелгә моңнар сала.
Җырдан тынмый чишмәләрең,
Инешләрең — ил яме.
Зәңгәр күктән тургай җырын
Туялмыйча тыңладым.
Урманында кәккүкләрең
Эндәшә гомер санап.
Мин үлемсез бугай синдә
Туктамый кәккүк һаман.

САГЫШЛАРЫМ ТУГАН ЯКТА
Венер Мөхәммәдиев көе

Туган якны кем сагынмый, кем юксынмый,
Шул якларга өзелеп карап кем үксеми.
Көн дә кайтам уйларымда туган якка,
Моңнарымны көйгә салам синең хакта.
Кайтыгыз, дип пышылдыйлар
Хәтта үләннәр,
Туган якка барыбер кайта
Читтә йөргәннәр.
Сагыш утларында янам, туган ягым,
Синең турда җырлар җырлыйм менә тагын.
Йөрәк җырларымны илтсен сиңа җилләр,
Сагындыра икән, дуслар, туган җирләр.
Кайтыгыз,дип пышылдыйлар
Хәтта үләннәр.
Туган якка барыбер кайта
Читтә йөргәннәр.
Таралганбыз дөнья буйлап бәхет эзләп,
Җыйналышыйк, көтә безне туган төбәк.
Тик бәхетле була кеше туган якта —
Аңладым мин чит җирләрдә шушы хакта.

КИРЕ БОРМА, ТУГАН АВЫЛЫМ

Шактый гомер үткәч,
Илле яшем җиткәч,
Кайттым сиңа, туган авылым.
Тик шулай да
Синең өчен генә
Сабый улың булып калырмын.
Күп йөрелде читтә,
Булдың һәрчак истә —
Сагышларга юктыр бер чара.
Хәтфә урамнарын,
Җырлы урманнарың
Дәшәләр гел сабый чакларга.
Күп газаплар күргәч,
Чәчләргә чал кергәч,
Җиңеп чыгып җилен-давылын,
Сиңа кире кайттым,
Басу капкаң кактым —
Кире борма, туган авылым